

Gdańsk, dnia 14 czerwca 2017 roku

Sygn. akt D 20/2017

POSTANOWIENIE

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny
Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku

w składzie:

Przewodniczący : Bożenna Czepulonis

Członkowie : Bożena Micewicz

Joanna Gibas - Kobierecka

z udziałem protokolanta : Dominiki Wesołowskiej

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 14 czerwca 2017 r. w Gdańsku sprawy z odwołania [redacted] od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy OIRP w Gdańsku z dnia 20.04.2017 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie radcy prawnego [redacted] na podstawie art. 437§ 1 kpk w związku z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz.U. 2016 poz. 233 ze zm.),

postanawia

uchylić postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy OIRP w Gdańsku o odmowie wszczęcia dochodzenia z dnia 20.04.2017 r. i przekazać sprawę Rzecznikowi Dyscyplinarnemu do dalszego prowadzenia.

Przewodniczący składu

[Handwritten signature of Bożenna Czepulonis]

Członkowie składu

[Handwritten signatures of Bożena Micewicz and Joanna Gibas - Kobierecka]

Sygn. akt: D 20/17

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 20 września 2016r., skierowanym do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku, Pani [Skarżąca] złożyła skargę na Radcę Prawnego [Radca Prawny], zarzucając mu popełnienie przestępstwa szczegółowo opisanego w Zawiadomieniu o popełnieniu przestępstwa, zgłoszonym do Prokuratury Rejonowej [Redacted] – [Redacted]. Zawiadomienie to wraz z załącznikami Skarżąca dołączyła do wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego. (karty 1 – 27). We wniosku [Redacted] [Redacted] wskazała, że Radca Prawny nie poinformował komornika [Redacted] [Redacted] o tym, że jego mocodawczyni [Redacted] [Redacted] otrzymała od [Redacted] [Redacted] kwotę 150.000,- zł oraz swoim postępowaniem przyczynił się, iż Skarżąca nabyła od [Redacted] [Redacted] nieistniejącą wierzytelność. Tymi czynami Radca Prawny spowodował wyłudzenie od Skarżącej 130.000,- zł, tytułem cesji za nieistniejącą wierzytelność.

W treści skierowanego do Prokuratury Zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa [Redacted] [Redacted] zawiadamia o podejrzeniu popełnienia na jej szkodę przestępstwa oszustwa i podrobienia dokumentu, tj. warunkowej wstępnej umowy cesji wierzytelności z dnia 23.05.2014r., poprzez podrobienie jej podpisu, na mocy którego rzekomo zrzekła się ona roszczeń wobec spadkobierców [Redacted] [Redacted].

Przestępstwo oszustwa na szkodę Skarżącej miało być dokonane przez Radcę Prawnego [Redacted] [Redacted] oraz jego mocodawczynię [Redacted] [Redacted], w dniu 12.12.2014r. w Kancelarii Notarialnej notariusz [Redacted] [Redacted] w [Redacted] i polegało na wprowadzeniu jej w błąd co do istnienia i wymagalności wierzytelności wynikającej z tytułu wykonawczego – wyroku Sądu Okręgowego z dnia 3.11.2006r., sygn.akt [Redacted] [Redacted] oraz wyroku Sądu Apelacyjnego w [Redacted] z dnia 14.02.2008r. i dalszych, na mocy których [Redacted] [Redacted] przysługiwała wierzytelność w wysokości 130.437,99 zł wraz z odsetkami oraz kosztami postępowania. Tymczasem, w toku czynności egzekucyjnych, podjętych na wniosek Skarżącej przez Komornika Sądowego [Redacted] [Redacted] (sygn. akt [Redacted] [Redacted]), jak również na skutek ustaleń poczynionych u Komornika Sądowego [Redacted] [Redacted] (sygn. akt [Redacted] [Redacted]) okazało się, że już w dniu 8.12.2014r. wierzytelność objęta w/w cesją była w całości wyegzekwowana przez [Redacted] [Redacted].

W sprawie tej Radca Prawny [Redacted] [Redacted], na wezwanie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, pismem z dnia 16.01.2017r. wraz z załącznikami, złożył obszerne wyjaśnienia (karty 32 - 60).

W trakcie przeprowadzonego postępowania sprawdzającego uzyskano z Prokuratury Rejonowej [redacted] - [redacted] pismo z dnia 20.01.2017r. (karta 61) informujące, iż w tamtejszej Prokuraturze nie było prowadzone postępowanie w sprawie z zawiadomienia [redacted] z udziałem lub przeciwko [redacted].

W oparciu o zebrany materiał dowodowy, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego – na podstawie art. 305 § 1 kpk i art.74.1 ustawy z dnia 6.VII.1982r. o radcach prawnych - postanowieniem z dnia 20 kwietnia 2017 roku, sygn. akt [redacted], odmówiła wszczęcia dochodzenia o przewinienie dyscyplinarne określone w art.64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r.o radcach prawnych.

Podstawą wydania postanowienia z dnia 20.04.2017r. było ustalenie, że Radcy Prawnemu [redacted] nie można przypisać czynów zarzucanych przez Skarżącą [redacted] tj. oszustwa i podrobienia dokumentu: warunkowej wstępnej umowy cesji wierzytelności z dnia 23.05.2014r. W ocenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego świadczy o tym obszerny materiał dowodowy zebrany w sprawie, w tym także pismo z Prokuratury Rejonowej [redacted] - [redacted], w którym Prokuratura poinformowała, iż nie było prowadzone postępowanie w sprawie z zawiadomienia [redacted] z udziałem lub przeciwko [redacted].

W uzasadnieniu postanowienia Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wskazała, iż Radca Prawny [redacted] był pełnomocnikiem procesowym [redacted] a następnie jej pełnomocnikiem w postępowaniu egzekucyjnym przeciwko [redacted] i [redacted]. Sprawa sądowa toczyła się przed Sądem Okręgowym w [redacted] i zakończyła się wyrokiem z dnia 3.11.2006r., sygn akt [redacted], utrzymanym w mocy w postępowaniu apelacyjnym przed Sądem Apelacyjnym w [redacted] – wyrokiem z dnia 12.02.2008r., sygn.akt [redacted] (karty 8 i 34).

Postępowanie egzekucyjne w tej sprawie prowadzone było przez Komornika Sądowego [redacted], sygn.akt [redacted] (karty 12,25,26,40,41,45,52,54). W 2008 roku zmarł dłużnik [redacted] i postępowanie egzekucyjne wobec niego zostało zawieszona, a następnie umorzona. Ostatecznie wierzycielka [redacted] zawarła z córką zmarłego dłużnika [redacted] porozumienie zwalniające ja z długu wynikającego z powyższego tytułu wykonawczego. Postępowanie egzekucyjne było dalej prowadzone wobec [redacted].

a następnie wobec jego spadkobiercy [REDACTED].

Z wyjaśnień Radcy Prawnego, stanowiących dowód w postępowaniu sprawdzającym wynika, że zajęte przez komornika na poczet wierzytelności udziały w spółce [REDACTED] Sp. z o.o. starała się nabyć spółka [REDACTED] w tamtym czasie będąca własnością radcy prawnego [REDACTED] (Skarżącej), tj. [REDACTED] Sp. z o.o. Radca prawny [REDACTED] w okresie przed śmiercią [REDACTED] [REDACTED] była jego pełnomocnikiem i osobą zaufaną – co wynika z treści pisma wyjaśniającego [REDACTED] [REDACTED]. Z wyjaśnień tych wynika również, że causą umowy cesji wierzytelności pomiędzy [REDACTED] i [REDACTED] (mocodawczynią [REDACTED] [REDACTED] – karty 32-33) były udziały w spółce [REDACTED]; bez tych udziałów [REDACTED] w ogóle by się nie pojawiła w postępowaniu egzekucyjnym przeciwko [REDACTED] [REDACTED] i później - [REDACTED]. Zdaniem [REDACTED] [REDACTED] już w lipcu 2013 roku, gdy został sporządzony spis inwentarza majątku po [REDACTED] [REDACTED] (karty 42-43), wiedziała, że maksymalna kwota, jaką można było wyegzekwować na podstawie przedmiotowego tytułu wykonawczego, to była kwota 43.820,- zł i taką to kwotę skarżąca w postępowaniu egzekucyjnym uzyskała.

Radca [REDACTED] [REDACTED] uczestniczył w przygotowaniu kwestionowanej przez Skarżącą przedwstępnej warunkowej umowy cesji wierzytelności z dnia 23.05.2014r. (karta 38), natomiast jej podpisanie przez strony nastąpiło drogą korespondencyjną. Był on również świadkiem złożenia podpisów pod umową cesji wierzytelności w dniu 12.12.2014r. w Kancelarii Notarialnej przez [REDACTED] [REDACTED] i [REDACTED] (karty 46-51). Wcześniej zweryfikował też przygotowany przez [REDACTED] [REDACTED] i przyniesiony przez nią do Kancelarii tekst umowy cesji pod względem zgodności z ustaleniami stron i interesem jego klientki (karty 32-33).

Od powyższego postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku, Skarżąca pismem z dnia 11 maja 2017 roku wniosła odwołanie, zarzucając zaskarżonemu postanowieniu:

- 1) oparcie rozstrzygnięcia na błędnym ustaleniu, że Prokuratura Rejonowa [REDACTED] [REDACTED] – [REDACTED] nie prowadziła żadnego postępowania zawiadomienia [REDACTED] [REDACTED] przeciwko lub z udziałem [REDACTED] [REDACTED]
- 2) brak podjęcia jakichkolwiek czynności przez Rzecznika Dyscyplinarnego w zakresie ustalenia, dlaczego [REDACTED] [REDACTED] nie powiadomił Komornika Sądowego [REDACTED] [REDACTED] (KM

██████████) o spłacie długu przez spadkobierczynię ██████████ (jednego z dłużników solidarnych) do wysokości 150 tys. zł oraz nie ograniczył dochodzonej wobec ██████████ ██████████ wierzytelności, na skutek jej częściowej spłaty przez spadkobiercę drugiego dłużnika solidarnego,

3) błąd w ustaleniach faktycznych polegających na ustaleniu, iż w e-mailu z dnia 1.04.2014r. (k.47) pokrzywdzona złożyła oświadczenie, na mocy którego zobowiązała się do nieprowadzenia egzekucji wobec spadkobierców ██████████ ██████████ oraz, że nie była zainteresowana egzekucją wobec nich,

4) błąd w ustaleniach faktycznych polegający na mylnym przyjęciu, że warunkowa przedwstępna umowa cesji wierzytelności z dnia 24.05.2014r. doszła do skutku.

Skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Rzecznikowi Dyscyplinarnemu przy OIRP w Gdańsku do dalszego prowadzenia. Wniosła też o uzupełnienie postępowania w zakresie dowodowym, szczegółowo wskazanym w skardze.

Wraz z odwołaniem Skarżąca złożyła kopie korespondencji z organami śledczymi w postaci:

-pisma KRP ██████████ 1z dnia 02.12.2016r., zawiadamiającego o wszczęciu dochodzenia o przestępstwo określone w art. 270 § 1 kk,

-zażalenie ██████████ z dnia 24.01.2017r., na postanowienie o umorzeniu dochodzenia,

-zażalenie ██████████ z dnia 24.01.2017r. na bezczynność Prokuratury Rejonowej ██████████ ██████████,

-Postanowienie Prokuratury ██████████ w ██████████ z dnia 7.04.2017r. o uznaniu zażalenia ██████████ za zasadne,

-pismo Prokuratury Okręgowej w ██████████ z dnia 27.04.2017r. zawiadamiające o przekazaniu Prokuraturze Rejonowej stanowiska w przedmiocie podjęcia decyzji o kontynuowaniu postępowania przygotowawczego.

Z dokumentów tych wynika, że Prokuratura Rejonowa podjęła dalsze działania w sprawie złożonego przez Skarżącą Zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przez ██████████ ██████████.

Po rozpatrzeniu sprawy i analizie dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy O.I.R.P. w Gdańsku postanowił uchylić zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę Rzecznikowi Dyscyplinarnemu do dalszego prowadzenia.

Zarzuty, stanowiące przedmiot Skargi ██████████ ██████████ tj. popełnienia przez Radcę

Prawnego [REDACTED] [REDACTED] na szkodę Skarżącej przestępstwa oszustwa oraz podrobienia dokumentu, podlegają ściganiu i w przypadku potwierdzenia ich popełnienia - odpowiedzialności karnej, przewidzianej w przepisach kodeksu karnego, w tym art. 270 § 1 k.k.

Wynik przeprowadzonego postępowania przygotowawczego bądź karnego w tym zakresie będzie miał więc istotny wpływ także na ocenę, czy istnieją podstawy do przyjęcia odpowiedzialności dyscyplinarnej radcy prawnego.

Jak wynika z dokumentacji przedstawionej wraz ze złożonym przez Skarżącą odwołaniem, treść pisma Prokuratury Rejonowej [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] z dnia 20.01.2017r., informująca OIRP w Gdańsku o nie prowadzeniu sprawy z zawiadomienia [REDACTED] [REDACTED] z udziałem lub przeciwko [REDACTED] [REDACTED] okazała się nieprawdziwa. Czynności w tej sprawie podjęto i najprawdopodobniej postępowanie przygotowawcze jest nadal prowadzone (vide: pismo Prokuratury Okręgowej w [REDACTED] z dnia 27.04.2017r.- *pomyłkowo w dacie pisma jest wskazany rok 2016*).

Zatem Rzecznik Dyscyplinary, kontynuując postępowanie w tej sprawie, powinien ustalić aktualny stan prowadzonego przez Prokuraturę Rejonową w [REDACTED] postępowania oraz jego ewentualny wynik.

Niezależnie od ostatecznego wyniku śledztwa w tej sprawie, należałoby - prowadząc w myśl art. 67 ustawy o radcach prawnych postępowanie dyscyplinarne - uzupełnić materiał dowodowy, tak by pozwolił on na pełne wyjaśnienie sprawy i ocenę zarzutów Skarżącej.

I tak, w zakresie zarzutu oszustwa, przeprowadzenia dalszych ustaleń wymaga podnoszona przez Skarżącą okoliczność, uszczegółowiona w Odwołaniu, iż [REDACTED] [REDACTED] nie poinformował ani jej, ani komornika [REDACTED] (post. egzek. KM [REDACTED]) o tym, że dług został spłacony przez spadkobierczynię [REDACTED] [REDACTED] (jednego z dłużników solidarnych) do wysokości 150.000,- zł oraz że wszyscy spadkobiercy tego dłużnika zostali zwolnieni z długu. W efekcie tego nabyła ona nieistniejącą wobec spadkobierców wierzytelność za kwotę 130.000,- zł. Zaniechanie [REDACTED] [REDACTED] w tym zakresie doprowadziło, zdaniem Skarżącej do przekonania, iż cedowana na jej rzecz wierzytelność przysługuje wobec obu dłużników solidarnych co do całej kwoty objętej tytułem wykonawczym, zaś [REDACTED] [REDACTED] z którym prowadziła intensywne rozmowy telefoniczno - mailowe nie wyprowadził jej z błędu.

Ocenie poddać należy, czy w świetle zgromadzonego materiału dowodowego, można uznać za

zobowiązanie się Skarżącej do nieprowadzenia egzekucji wobec [REDAKTOWANE] a tylko w stosunku do [REDAKTOWANE], wyrwane z kontekstu zdanie z korespondencji mailowej pomiędzy stronami z dnia 1.04.2014r.

W zakresie zarzutu podrobienia podpisu na dokumencie: Przedwstępnej Warunkowej Cesji Wierzytelności z dnia 23.04.2014r., w której [REDAKTOWANE] miała zobowiązać się do nie prowadzenia egzekucji wobec spadkobierców [REDAKTOWANE] czynności prowadzone są przez Policję i Prokuraturę. Jednakże i w tym zakresie Rzecznik Dyscyplinarny, poprzez przesłuchanie stron, czy zobowiązanie do przedstawienia pełnej dokumentacji w tej sprawie, w tym odnośnej części korespondencji mailowej pomiędzy Skarżącą i Radcą Prawnym, powinien podjąć postępowanie dowodowe.

Reasumując, w postępowaniu prowadzonym przez Rzecznika Dyscyplinarnego należałoby uzupełnić i ponownie przeanalizować materiał dowodowy, przesłuchać Radcę Prawnego na okoliczności wyżej wskazane i ewentualnie skonfrontować je z dodatkowymi wyjaśnieniami Skarżącej, a także zapoznać się z materiałem dowodowym w postaci rezultatów prowadzonego postępowania przygotowawczego bądź karnego w tej sprawie.

Z uwagi na powyższe okoliczności, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny na podstawie art. 330 §1 Kpk w zw. z art. 74.1 ustawy z dnia 6.VII.1982r. o radcach prawnych (t.j.: Dz.U. z 2016r., poz.233 z późn. zm.) orzekł jak w sentencji postanowienia.

Kosztami postępowania obciążono Okręgową Izbę Radców Prawnych w Gdańsku, uznając je za uiszczone.

Sąd rozpatrujący odwołanie w niniejszej sprawie jest sądem odwoławczym, zatem jego postanowienie jest ostateczne i zgodnie z normą art. 426 § 1 Kp.k. nie podlega zaskarżeniu.

Przewodniczący:

[REDAKTOWANE]
[REDAKTOWANE]

Członkowie:

[REDAKTOWANE]